

[John Winther]

politiske partier. Vi ønsker det alene sendt til folketingets udvalg, til de respektive fagudvalg, og vi mener ikke, at det skal afgøres ved en afstemning i de pågældende udvalg, hvorvidt man ønsker at få disse ting eller ikke. Jeg vil henstille til statsministeren, at han foranlediger, at materialet uopfordret bliver tilstillet, som det i og for sig blev aftalt på mødet forrige onsdag, de enkelte udvalgs medlemmer, således at man, når man har haft en rimelig tid til at se på det, kan begære et samråd med den pågældende minister.

Hele denne sag er jo beklagelig, og den er måske bl. a. opstået ved, at det en gang imellem har været lidt svært både for ministeriets embedsmænd og for det socialdemokratiske partikontor at finde ud af, hvornår partiformandens indflydelse hørte op og statsministerens indflydelse begyndte. Vi har fået en ganske klar indrømmelse fra statsministeren af, at dette er en fejl og en beklagelig fejl, og vi har fået tilsagn om, at den situation, som hermed er opstået, ikke vil få lov til at gentage sig. Vi har naturligvis noteret os med interesse og med tilfredshed, at dette var en fejl og forhåbentlig ikke noget som helst andet.

Jeg nævnte indledningsvis, at vi endnu ikke har haft lejlighed til at få alle spørgsmålene stillet til rådighed i alle udvalgene, fordi der åbenbart har været uenighed om proceduren. Det betyder også, at nogle af de spørgsmål, som jeg selv rejste i spørgetiden, og som jeg havde håbet på at der nu kunne foreligge svar på, stadig væk forbliver ubesvarede. Det var så simple spørgsmål som: hvor mange spørgsmål er der egentlig tale om at der er stillet til disse 136 valgmoder i den socialdemokratiske regerings charmeoffensiv? Hvad har omkostningerne herved været? Jeg forventer stadig væk ikke et svar fra statsministeren i dag på dette. Jeg er klar over, at når det ikke har kunnet komme frem til udvalgene endnu, kan der næppe heller svares på det fra talerstolen, men jeg vil gerne sige, at vi vil fortsætte med at forsøge at få dette opklaret, indtil svarene foreligger.

Ingolf Knudsen (CD):

Må jeg indledningsvis sige, at centrumdemokraterne ikke opfatter denne forespørgselsdebat som et udgangspunkt for at mistænkeliggøre tjenestemændene. Tværtimod

vil jeg gerne her sige, at vi betragter tjenestemændene og embedsmændene som en vigtig funktion inden for vort demokratiske styre. Vi opfatter også deres arbejde som udført på rimelig og god vis.

Det, som for os er spørgsmålet, er derimod, om tjenestemændene kan bruges politisk, og det vil sige, om andre politikere er i stand til at bruge disse tjenestemænd, fordi de sidder i en position, hvor de kan bruge tjenestemændene. Det er det principielle spørgsmål for os. Det principielle bliver derefter folketingets stilling i forhold til regeringen og regeringens mulighed for at bruge centraladministrationen; det er jo regeringen, der sidder på denne centraladministration.

Hvilke muligheder har folketinget for at kontrollere, at regeringen ikke misbruger centraladministrationen? Regeringen har til opgave at komme med forslag til love og tage initiativer, og regeringen har en væsentlig opgave mere: at føre disse love ud i praksis, at sørge for, at de bliver administreret efter den ånd og bogstav, som folketinget har lagt i lovene, sådan som de nu engang er blevet vedtaget. Her kan man nok sige, at det er meget væsentligt for folketinget altid at kunne kontrollere, om det også sker efter lovens ånd og bogstav, især måske i situationer, som er velkendt i Danmark, hvor man har mindretalsregeringer. Hvorledes fastholder folketingets flertal da regeringen på det grundlag, der er det politiske grundlag her i landet?

Statsministeren sagde for et øjeblik siden i sin indledning, at alle her har samme adgang som andre til at bede ministrene om udtalelser, vurderinger o. lign., og det er da rigtigt, det har vi. Men vi ved også, at der kommer ikke et svar tilbage fra ministeriet, uden at ministeren har underskrevet dette svar, uden at ministeren har accepteret svaret. Alene heri ligger der en politisk vurdering, og det gør, at vi som politikere og som folketingsmænd en gang imellem nok må stille det spørgsmål: kan vi være sikre på, at det svar, der bliver forelagt os, er et reelt svar, eller har det, inden vi får det, været igennem en politisk vurdering, der gør, at vi også i vor vurdering af svaret må tage dette politiske med i betragtning?

Et andet område, hvor folketinget ikke har megen indflydelse, men hvor vi må erkende, at det er regeringen, der sidder på hele centraladministrationen, og hvor regeringen vir-